

[Ministeren for kulturelle anliggender]

regeringen også har haft som målsætning, at disse initiativer måtte iværksættes uden udgifter eller uden øget indtægtstab for statskassen. Jeg skal ikke her resumere den økonomiske situation; det gjorde statsministeren uden for dagsordenen for et par timer siden, og det gælder stadig væk.

Jeg vil ikke bebrejde udvalget, at man ikke har taget disse elementer ind i sine forslag, for det forstår jeg udmærket. Eliteidrætsudvalget har ikke noget økonomisk ansvar; det er ikke dem, der skal ud at hente pengene; det er ikke dem, der skal skaffe dem eller kræve dem ind i øgede skatter. Forskellige formænd for forskellige idrætsorganisationer har heller ikke noget økonomisk ansvar, og derfor vil jeg ikke bebrejde nogen, at man bare forestiller sig problemet løst ved yderligere indtægtstab eller yderligere udgifter for statskassen.

Men folketinget og regeringen har et økonomisk ansvar, og derfor har vi i overensstemmelse med den økonomiske politik, der er lagt, måttet sige, at det må ske på bekostning af eksisterende opgaver, hvis vi ønsker nye opgaver taget op. Da kulturministeren ikke har lyst til bare at sende regningen videre til socialministeren, arbejdsministeren, landbrugsministeren, eller hvem man ellers kunne sende den til – jeg er sikker på, at der ikke er nogen minister, der står i kø for at få den – har jeg fundet det mest rimeligt, at kulturministeren, når hun inden for sit ministerium ønskede at fremme en bestemt ny opgaves løsning, til gengæld så på andre områder. Men for nu at få manet påstandene om de vanføre, Fulton, og hvad der ellers har været nævnt, endegyldigt i jorden, må jeg understrege, at det ikke på noget tidspunkt har været inde i nogens forestillingsverden, at de formål, som i dag tilgodeses under den almenkulturelle bevilling af tipsmidlerne, skulle bortfalde, eller at de skulle udsultes. Der er tale om, at man ved hjælp af omprioriteringer på kulturministeriets budget i øvrigt får skabt en finanslovsbevilling, som de samme formål kan søge til, og som måske oven i købet kan give en øget fleksibilitet, men det vil vi få at se. Det var det, der var tale om, og det står udtrykkeligt i redegørelsen. Derfor må jeg sige både til de politikere og de idrætsfolk, der har udtalt sig, at enten har de altså ikke læst redegørelsen, eller også har de talt mod bedre vidende, og jeg håber

selvfølgelig, det er det første, for det er det mest undskyldelige.

Men nok om det. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får startet forhandlingerne også om finansieringen. Jeg synes, det er meget vigtigt, at der er konstateret denne enighed om støtten til eliten, og så kan vi naturligvis forhandle os frem til, hvordan det skal ske, også på de punkter hvor regeringens oplæg har afvejet fra udvalgets.

Regeringen har prioriteret denne opgave temmelig højt. Vi har ønsket i dag at fremlægge et konkret forslag og ikke bare en redegørelse med nogle smukke ord om eliten. Det har vi ikke fået megen tak for, men det havde jeg såmænd heller ikke ventet. Regeringen har prioriteret opgaven så højt, at vi faktisk har vist os villige til at skære på andre områder. Det får vi heller ikke tak for, det er jeg udmærket klar over, men det kan måske fortælle en lille smule om, at regeringen trods alt har en vilje til at opprioritere idrætten, også selv om det koster noget på andre områder.

Men vi lægger vægt på, at dette forslag gennemføres, og derfor er regeringen naturligvis også klar til at gå i forhandlinger med folketingets partier. Vi finder det overmåde vigtigt, at der skabes et bredt flertal for denne løsning. Vi ser meget gerne, at det sker uden merudgifter eller indtægtstab for staten, men siden redegørelsen kom, har der været flere forslag fremme. Det må vi studere grundigt på, som statsministeren vist plejer at udtrykke det, og så må vi finde ud af, hvilke konsekvenser det vil få, at man følger den ene eller den anden model.

Jeg vil altså understrege, at regeringen lægger vægt på at få denne sag gennemført, og så tror jeg nok, at lugten af den døde sild kommer til at klæbe ved hr. Tinnings og ikke ved kulturministerens fingre.

Jimmy Stahr (S):

Jeg er også glad for debattens forløb, for der ser ud til at være en meget bred enighed om, at eliteidrætten skal støttes. Jeg synes egentlig ikke, at der har været sådan en voldsom diskussion, som jeg tror ministeren udtrykte det. En del af os er faldet over nogle ting, som vi fandt var forkerte, men der er vel ikke noget forkert i, at vi ikke kan tage alt, hvad ministeren kommer med, uden vi-